

Head inimesed

---

151. hooaeg

MART KADASTIK

Head inimesed

TRAGI KOMÖÖDIA KAHE VAATUSES

LAVASTAJA JA MUUSIKALINE KUJUNDAJA AIN MÄEOTS
KUNSTNIK JA VALGUSKUNSTNIK KRISTJAN SUITS (TALLINNA LINNATEATER)
VALGUSKUNSTNIKU ASSISTENT JAANUS MOOR
ETENDUSE JUHT MEELIS HANSING

LAVASTAJA TÄNAB ABI EEST OTT KILUSKIT

ESIETENDUS 21. NOVEMBRIL 2020 SADAMATEATRIS

AUTORIÕIGUSI VAHENDAS EESTI TEATRI AGENTUUR

Osades

Teet Holter, Rahvaluule Peavalitsuse peadirektor, hiljem minister
KAROL KUNTSEL

Anna Holter, tema abikaasa
MARIKA BARABANŠTŠIKOVA

Gustav Kurm, ideoloogiasekretär, hiljem advokaat
JÜRI LUMISTE

Vaike Kurm, tema abikaasa
KÜLLIKI SALDRE

Juhan Tepp, ametnik ja luuletaja
ANDRES MÄHAR VÕI ROBERT ANNUS

Niina, sekretär
LENA BARBARA LUHSE

Meeksi nõid
RAGNE PEKAREV

Doktor Gunnar Vask, psühhiaater
MARGUS JAANOVITS

Elle Vask, Gunnari abikaasa
RAGNE PEKAREV

Mariliis, baaridaam
MAARJA JOHANNA MÄGI

Näidendi autor Mart Kadastik:

Minu ema ja isa olid arstid. Minu abikaasa ja tütreid on arstid. Mu vend, vennanaine ja nende tütar on arstid. Mu tädi oli meditsiiniõde, tädipoeg ja tema naine ning nende poeg on arstid. Mu abikaasa vennatütred õpivad arstiteaduskonnas. Miks ma ise ei ole arst? Sellepärast, et ma ei kannata ei verd ega haigla lõhna. Ja mulle ei meeldiks haiguslugusid kirjutada. Aga mida ma siis praegu teen? Kirjutan tervetest inimestest, kes põevad.

Mart Kadastik (1955) on lõpetanud Tartu Ülikooli filoloogiateaduskonna eesti keele ja kirjanduse osakonna ajakirjanduse eriala. Alustas ajakirjanikutööd 1975. aastal. 1983. aastast ajalehe „Edasi“, alates 1991. aastast „Postimehe“ ja kuni 2015. aastani Eesti Meedia juht. Kirjutanud kuus romaani ja ajakirjandusloolise raamatu „Nüüd ma siis kirjutan“. 2019. aastal ilmus tema kolumnide kogumik „Valitud naised“.

„Head inimesed“ on Mart Kadastiku esiknäidend.

On olemas niinimetatud suur ajalugu, mis räägib meile suurtest sõdadest ja geopoliitilistest maailmetest: ühed impeeriumid kukuvad, teised tõusevad, valitsejad langevad, pead lendavad. Me ju teame neid nimesid alates Vana-Egiptuse valitsejatest kuni Lenini, Stalini, Vaino Väljase või kasvõi Mart Laarini välja. Lisaks sellele on aga olemas ka see ajalugu, millest tavaliselt räägitakse vähem – nn väikeste inimeste ajalugu. Need on inimesed, kes igas ühiskonnas moodustavad kodanike absoluutse enamuse. Mis saab sellest heas mõttes kõige keskmisemast või tavalisemast inimesest, kui ta satub segaste aegade keerisesse, uue ja vana vahele ning ei tea, kummale poole hoida ja mida teha?

See näidend on vaade hulludele üleminekuajale läbi keskmise eesti mehe. See, mis temaga selles näidendis juhtub, on mõnikord pööraselt naljakas ja kohatu ning vahel hakkab temast ka väga kahju. Usun, et sellise inimesega oskab iga vaataja end samastada, olgugi, et tegevus toimub kohati kõrgetes võimukoridorides, kuhu mees pooljuhuslikult satub.

Tagantjärele võime me sellele nõukogudeaegsele ja üleminekuajal tegutsenud põlvkonnale ning nende tehtud valikutele anda igasuguseid hinnanguid. Öeldakse ju, et oleks ma eile olnud nii tark, kui tark on mu naine täna, mis siis viga oleks! Tagantjärele, kõrvalt vaadates oskame me kõik olla suurepärased eksperdid.

Meie ühiskond on praeguseks ajaks näidendis toimuvaga võrreldes struktuurselt muutunud, aga ometi: kui selles loos poleks oma teravat linki tänasele päevale, siis poleks selle lavale toomisel mõtet. Aga paraku on inimeseloom ning tema ümber toimuvad mängud ja intriigid ikka samasugused – pole vahet, kas tegevus toimub Bütsantsis Constantinuse õukonnas, 1980. aastate keskkomitees või aastal 2020 Stenbocki majas. Oleme selles asjas näidendi autoriga ilmselt ühte meelt.

Ain Mäeots, lavastaja

Inimene ja tema aeg

Iga inimene sünnib üheainsa eluga konkreetse aega ja kohta. See aegruum on sünnihetkel temast sõltumatu etteantus. Edasi läheb nii, et fundamentaalne osa sellest etteantusest teise- neb vältimatuks ettemääratuseks: iga sünd lõpeb varem või hiljem surmaga. Inimestele ja neid koondavatele põlvkondadele etteantud aegruumi ülejäänud osa, Mart Kadastiku näidendis „reaalsus“, seostub aga niisuguste elamisstrateegiatega ja -taktikatega, mida iseloomustavad mitmesugustes variatsioonides mõisted „kohanemine“, „kohandamine“ ning neile vastan- dud „keeldumine“ ja „mäss“, niisamuti erinevates avaldumisviisides ja -vormides.

Küllap pole mõistlik mässata sünnikohaga ette antud looduslike tingimuste vastu. Inuitid kohastuvad igilumega, beduiinid kõrbeliivaga ning meie ise oma poolpõhjamaisuses nelja aastaaja, tasase maa, metsa ja merega, olles puhuti lausa õnnelikud, et saatust on sidunud meid just selle kohaga. Aga needki tingimused on nüüd muutumises, kuna etteantud reaalsust ei ole peetud sobivaks juba mitu sajandit, alates tööstusrevolutsioonist, vaid seda on õõnes- tatud või koguni hävitatud. Nüüd tungib kusagil peale kõrb, kusagil sulab igikelts. Maailma rahvastik suureneb ja linnastub geomeetrilises progressioonis. Sagenevad ettearvamatud katastroofid (nagu praegune koroonaakatk). Kliima kokkuvarisemist ennustav kell tiksus vii- maseid sekundeid. Kui tahetakse elu jätkumist, siis tuleb koomale tõmmata: muutumine peab aset leidma inimkonnas endas. Selleks muutuseks on pööre enesevalitsemises, vältimaks järgnevate inimpõlvade langemist pöördumatuse ohvriks. Ekstensiivse kasvu ja lõpmatu prog- ressi ideoloogia on pankrotis. Edaspidine kohanemine reaalsusega nõuaks seda, et leitakse tehnoloogiad võimalikult väikese ökoloogilise jalajälje tekitamiseks. Näidendis viitab sellele mõistukõneliselt ka Meeksi nõid, kellest saab peategelase Teet Holteri ärataja.

Ent vaadeldagem inimese elustrateegiaid ja -taktikaid suhtes ajarealiteetidega, mida iseloomus- tavad riigikord (demokraatia, konstitutsiooniline monarhia, autoritarism jts), majandus- ja õigussüsteem, kultuurimustrit iseloomustavad pärimused, uskumused, kombed, samuti reli- gioon. Aeg ilmutab end ka niisuguses raskesti määratletavas, aga ometi tajutavas ja tagantjä- rele kirjeldatavas nähtuses nagu ajavaim (*genius seculi*), s.o teataval ajaperioodil domineeri- vatest karakteristikutest koosneva kultuurilise, ühiskondliku või poliitilise kliimana.

Mulle eelnevad kaks põlvkonda, minu enda, aga osalt ka Mart Kadastiku põlvkond on oma elu- ajal kogenud Eestis mitut seesugust ajavaimu. On elatud totaalse hirmu (1940.– 1950. aastate keskpaik), „sulaaja“ lootuste (1960. aastad), stagnatsiooni (1970. kuni 1980. aastate keskpaik),

avalikustamise ja vabanemislootuste (1986–1991) ning vabanemisõhina (1990ndad) õhkkonnas. Kõik need „kliimaatlised“ olukorrad eksisteerisid üheainsa, nõukogude totalitaarse režiimi valitsemise perioodil, välja arvatud viimane, vabanemisõhin, mis taustana raamistab näidendi „teist ajastut“.

Kõik draamad, tragöödiad, aga ka rohujuure tasandil lihtsad äraelamised kujutavad endast suhestumist ühte või teise ajavaimulisse perioodi. Nagu algul loetletud, ulatub see suhes- tumine kohanemisest ja süsteemi ärakasutamisest (konjunkturismist) sellest keeldumiseni; passiivsest sobitumisest à la „oh, mis nüüd mina, väike inimene“ kuni vastuhakuni või ringist väljumiseni (eraklus, enesetapp). Suhtumise iseloomu määrab, kas inimene käsitleb talle elamiseks antud aega paratamatu realiteedina (näidendis nii-õelda *ülrikohaneja* Gustav Kurmi *sõnul*: „See riik, kus elame, on reaalsus ja sotsialism on kõige õiglasem ühiskonnavorm,“ mille ta pärandab ka oma väimehele Teet Holterile), või näeb ta oma rolli või koguni missiooni selle „paratamatuse“ ületamises ning iseenda muutmises. Muidugi on see küsimus ka vabast tah- test. Pärast Meeksi nõialt ilmutuse saamist näeme Teedus seesuguse tahtevabaduse kujune- mist, valmisolekut ka iseennast isiksusena üles ehitada, aga liiga nõrk on ta tõusmaks oludest kõrgemale ja liiga pikk on olupoliitilise mineviku slepp, mistõttu ta valib võimaluse (või talle antakse see võimalus) mängust väljumiseks.

Nelikümmend ja enamgi aastat on möödunud esimese vaatuse esimesest ajastust, mida kirjanik ja mõtleja Viivi Luik on iseloomustanud kui eestlaste harjumist nõukogude ajaga. Õnneks toi- mis eesti keel ja kultuur vastupanukultuurina ja teadmine teistsuguse, vaba Eesti olemasolust polnud veel kollektiivsest mälust kustunud. Aga elada oli ju vaja omaenda kordumatult kulu- vat elu etteantud raamistikuski – nii mõeldi ühiskonna väga paljudel tasanditel. Harjumisega kaasnes konformism, süsteemi toimemehhanismi omaks võtmine. Poliitiline teesklemine, mimikri, püüdlük koostöö võimuga (kollaboratsioonism) – kõik see teenis omakasu.

Selle ajavaimulise kliima märksõnadeks on „defitsiit“, „nomenklatuur“, „privileegid“, „välisreiside tuusikud“, „koputamine“ (pealekaebamine), „saunatamine“ (tee sillutamine võimu juurde või võimu soosingu saavutamise), „karjerism“, „redised“ (avalikkuses truuduse vandumine parteile ja kommunistiüritusele, kodus traditsioonide järgimine) jpm, mis ei piirdunud üksnes avaliku ruumiga, vaid ulatus, nagu näidendis näeme, mõjutama ka privaatsfääri. Sekretäridest armuke- sed, sohilapsed, ühtede või teise nõrkuste (alkoholism, narkomaania) või sättumuste (homo- seksuaalsus) ärakasutamine – kõik see demoraliseeris suhtlemist, muutes inimesed ja kogu ühiskonna kättesaadavaks võimu manipulatsioonidele.

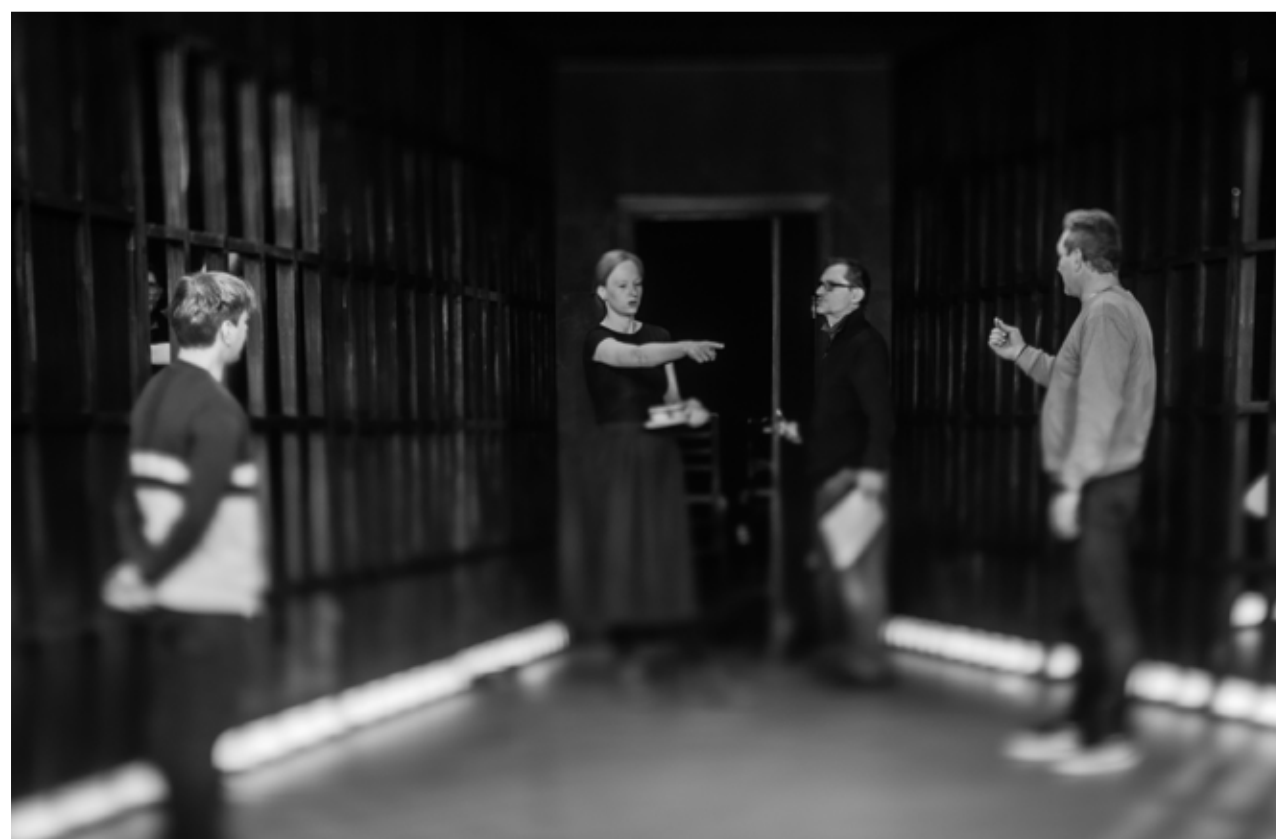
Uus reaalsus – iseseisev ja vaba Eesti – esitab väljakutse neilegi, kellel oli eelmises ajastus välja töötatud kindel kohanemisstrateegia. Iroonilisel kombel töötas see ka 1990. aastatel. Oli vaja leida õige erakond või kuuluda õigesse seltskonda, sobituda selle ideoloogiaga, sõlmida „õigeid“ tutvusi, nii et tekiks võimalus tõusta nõukogudeaegsest peavalitsuse direktorist Eesti Vabariigi ministriks. Kujunes välja uus nomenklatuur, mida omal ajal nimetati erakondade tagatubadeks, nüüd aga võimuerakondade toiduahelaks. Sellest on ilmekas jälg telesarja „Riigimehed“ (2010–2013, stsenaarist Ott Sepp ja Õ-fraktsioon) näol.

Kõik kirjeldatav viitab sellele, et sotsiaalsete suhete erosioon ei sõltugi sellest, milline ajastu ja selle vaim parasjagu valitseb. Inimloomus jääb muutumatuks. Kui poleks kohanetud oludega, siis küllap polekski me siiani ulatunud. Võetagu mistahes elusfäär nõukogude ajast. Kui seda oleks hakatud hakkima tõekirve ja lahtise rinnaesisega, otsekui kuulipilduja ambrasuurile viskuv punaarmeealane Aleksandr Matrossov või selle Eesti vasted Jakob Kunder ja Joosep Laar, kelle hukkumisest kujundati propagandistlikud klišeed, siis poleks olnud mingit kindlust, et sellele järgneb totalitaarse võimu järeleandmine ja muutus. Läks vaja strateegiat „ükskord me võidame niikuinii“ ja samm-sammulist taktikat, et sisemiselt pehkinud süsteemi muuta.

Küsimus taandub lõpuks ikkagi sellele, kas kohanemine olude ja ajaga on tasakaalus kohandamisega, st tegelikkuse meile sobilikuks või meie ideaalidele vastavaks muutmisega. Et sellele küsimusele vastuse otsimine võib olla valuline, seda näeme ka Mart Kadastiku draamaloos.

Rein Veidemann,
kriitik ja kirjanik

Laulev revolutsioon ja Eesti taasiseseisvumine

1987

Kevad — rahva protestilaine Kabala-Toolse fosforiidikaevanduste rajamise vastu.

23. august — Molotov-Ribbentropi pakti avalikustamise Eesti grupp eesotsas Tiit Madissoniga korraldas Tallinnas Hirvepargis poliitilise meelevalduse.

26. september — ajalehes Edasi ilmus Siim Kallase, Tiit Made, Edgar Savisaare ja Mikk Titma ettepanek viia Eesti täielikule territoriaalsele isemajandamisele.

1988

2. veebruar — Tartus tähistati Tartu rahulepingu 68. aastapäeva.

24. veebruar — Eesti Vabariigi 70. aastapäev, Tallinnas Tammsaare mälestussamba juures toimus miiting — esimene omaalgatuslik massikogunemine alanud muudatuste ajastul.

1.–2. aprill — Eesti loomeliitude juhatuste ühispleenum, kus nõuti Eesti poliitiliste õiguste laiendamist Nõukogude föderatsiooni raames, majanduslikku ja kultuurilist iseseisvust, immigratsiooni tõkestamist ja stalinismiohvrite rehabiliteerimist.

13. aprill — Edgar Savisaar tegi telesaates “Mõtleme veel” ettepaneku legaalse opositsiooni ehk Rahvarinde moodustamiseks.

14.–17. aprill — Tartu muinsuskaitsepäevad, esmakordselt toodi taas välja Eesti rahvuslipp.

10.–14. juuni — öölaulupeod Tallinna Lauluväljakul, isamaalisi laule laulsid igal õhtul ligi 100 000 inimest.

16. juuni — rahva surveel vabastati ametist EKP esimene sekretär Karl Vaino, tema asemel pandi ametisse Vaino Väljas.

23. juuni — seadustati rahvussümboolika.

13. juuli — vabastatud Eesti vabadusvõitleja Mart Niklus jõudis Permi vanglast tagasi Tartusse.

11. september — Tallinna lauluväljakul toimus Rahvarinde suurüritus “Eestimaa laul 88”, osales üle 300 000 inimese.

1.–2. oktoober — Rahvarinde asutamiskongress.

17. oktoober — vanglast vabanenud Enn Tartot tervitati nii Tartus kui Tallinnas.

16. november — ENSV Ülemnõukogu erakorraline istungjärk, võeti vastu suveräänsusdeklaratsioon ja kinnitati parandused põhiseaduses.

1989

17. veebruar — Eesti NSV Ülemnõukogu presiidium nimetas 24. veebruari Eesti iseseisvuspäevaks.

18. jaanuar — eesti keel sätestati riigikeelena.

24. veebruar — Eesti Vabariigi 71. aastapäev, Pika Hermann'i torni heisati sinimustvalge rahvuslipp, algatati Kodanike Komiteede liikumine.

25. märts — mälestati küüditatud ja asutati Eesti Õigusvastaselt Represseeritute Liit Memento.

18. mai — võeti vastu otsus Eesti ülemineku kohta isemajandamisele.

23. august – MRP 50. aastapäev, Balti riikide rahvarinnete organiseeritud inimkett “Balti tee” Tallinnast Vilniusse (600 km, 2 miljonit inimest).

15. detsember — Taasasutati Eesti Pank.

24. detsember — NSV Liidu rahvasaadikute kongress tunnistas MRP salaprotokoll'i olemasolu, mõistis tehingu hukka ja tunnistas protokoll'i kehtetuks.

1990

17. veebruar — taasasutati Eesti Kaitseliit.

8. mai — ENSV Ülemnõukogu tunnistas kehtetuks nimetuse Eesti Nõukogude Sotsialistlik Vabariik, ametlikuks nimeks sai taas Eesti Vabariik.

15. mai — interliikumise ebaõnnestunud riigipöördekatse Toompeal.

7. august — sinimustvalge sai taas ametlikuks riigilipuks.

21. oktoober — president Konstantin Pätsi säilmed maeti Tallinna Metsakalmistule kodumulda.

1991

1. märts — miilitsa asemele loodi politsei.

3. märts — toimus iseseisvusreferendum (77,8% hääletas poolt).

19. august — riigipöördekatse NSV Liidus, Tallinna poole hakkasid liikuma sõjaväekolonnid. EV Ülemnõukogu avaldus riigipöörde kohta NSV Liidus, Eesti Vabariigi Erakorralisele Kaitsenõukogule otsustati anda erakorralised volitused.

20. august — Eesti Vabariigi Ülemnõukogu võttis vastu otsuse Eesti riikliku taasiseseisvumise kohta. Tallinna saabusid Pihkva dessantdiviisi üksused ning vabatahtlikud asusid kaitsma Toompead, raadio- ja telemaja.

21. august — Pärnus anti kätte esimesed Eesti Vabariigi isikutunnistused.

22. august — esimese riigina tunnustas taasloodud Eesti Vabariiki Island.

24. august — Venemaa tunnustas Eesti Vabariigi riiklikku iseseisvust.

29. august — Tallinnas avati Rootsi suursaatkond, mis oli esimene välisriigi saatkond Eestis.

17. september — Eesti sai ÜRO liikmeks.

1992

8. veebruar — Eesti sportlased esinesid Albertville'i olümpiamängudel pärast 56-aastast vaheaega Eesti lipu all.

31. juuli — Erika Salumäe võitis Barcelona olümpiamängudel trekisprindis kuldmedali.

5. oktoober — riigikogu valis presidendiks Lennart Mere.

21. oktoober — president kinnitas ametisse uue valitsuse eesotsas peaminister Mart Laariga.

1993

1. veebruar — Stockholmi ja Tallinna vahel tegi esimese sõidu reisiparvlaev Estonia.

13. mai — Eesti võeti 29. riigina Euroopa Nõukogu täisliikmeks.

21. juuni — riigikogu tunnistas kõik kodakondsuseta Eesti elanikud välismaalasteks.

2. oktoober— Eesti sai esmakordselt võimaluse osaleda Eurovisiooni lauluvõistluse finaalis.

21. detsember — Narvas võeti maha Eesti viimased Lenini monumendid.

1994

3. veebruar — Eesti ühines NATO rahupartnerluse programmiga.

31. august —viimased Vene väeüksused lahkusid Eestist.

28. september— uppus reisiparvlaev Estonia, hukkus üle 900 inimese.

1995

29. aprill — avati Eesti esimene McDonaldsi kiirtoidurestoran.

12. oktoober — kogu Eesti Vabariigi valitsus eesotsas peaministri Tiit Vähiga astus lindi-skandaali tõttu tagasi.

28. november — Eesti esitas taotluse Euroopa Liiduga ühinemiseks.

Teatrijuht Kristiina Alliksaar

Balletijuht Mare Tommingas

Draamajuht Tiit Palu

Muusikajuht Risto Joost

Lavastusala juht Maarja Liba

Lavatehniline meeskond Rello Lääts, Veljo Rüütli, Raido Kits
Jorgen Oras, Madis Toimla, Risto Hanneste, Margus Rump

Dekoratsiooniala Marika Raudam, Mait Sarap, Innari Toome, Ain Austa, Andres Lindok
Katrín Pahk, Jane Aus, Leenamari Pirn, Maris Tammer, Terje Kiho, Armin Luik
Aleksander Karzubov, Indrek Ots, Mart Raja, Eino Reinapu, Ullo-Ragnar Telliskivi

Grimm ja soengud Kelly Treier, Sandra Rätsep-Kirss, Madli Uibukant

Kostüümiala Liisi Ess, Ivika Jõesaar, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk, Edith Ütt
Ljubov Guzun, Ivi Vels, Heli Kruuse, Kaire Arujõe, Valentina Kalvik, Inkeri Orasmaa
Olga Vilgats, Irina Medvedeva, Natalja Malinen, Luule Luht, Tia Nuka, Daisy Tiikoja, Elli Nöps
Anneli Vassar, Marit Reinmets, Juta Reben, Toomas Vihermäe, Malle Värno, Henn Laidvee

Riietajad Raina Varep, Aive Soosaar

Rekvisiidiala Liina Martoja, Angelika Aun, Kaie Uustal
Kärt Paasik, Mirka Porrassalmi, Annaleena Adamson

Valgustusala Andres Sarv, Madis Fuchs, Jaanus Moor

Heli- ja videoala Andres Tirmaste, Indrek Asukül
Martin Salundi, Juho Porila, Andreas Kangur

Kavalehe koostas Anu Tonts

Kavalehe fotod proovist tegi Gabriela Liivamägi

Kavalehe kujundas Katrin Kelpman

Kavalehe kaane ja plakati kujundas Aide Eendra

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi,
et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks. Fondi on võimalik teha annetusi:
SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAE2X /
SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUHEE2X
Märksõna: VANEMUISE FOND

Vanemuise fond tänab:

Olga Aasavit, Andrus Ansipit, Mart Avarmaad, Alar Kroodot,
Kalev Kaset, Mati Kermast, Eero Timmermanni,
Tartu linna, Vanemuise advendikontserdil annetajaid.

Teatri peatoetaja

Aasta toetaja

Aasta toetaja

Koostööpartner

Suvekontserdi peatoetaja

Ametlik hotellipartner

KULTUURIMINISTEERIUM

RÕÕM ELAMUSTEST

TALLINKIL ON SUUR RÕÕM OLLA
TEATER VANEMUINE SUURTOETAJA

kinema

**Uksed, mis käivad sinuga läbi elu.
Kindlalt ja turvaliselt!**

Tasuta lühinumber üle Eesti 12160
Müük | Paigaldus | Hooldus ja remont

www.kinema.eu
info@kinema.eu

MARTELL
COGNAC
FONDÉE EN 1715

TÄHELEPANU! TEGEMIST ON ALKOHOLIGA.
ALKOHOL VÕIB KAHJUSTADA TEIE TERVIST.

vanemuine.ee